

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1547/2020
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Владета Станковић, адвокат из ..., против туженог Удружења пензионера Општине ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 4856/2017 од 22.05.2018. године, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 4856/2017 од 22.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 4856/2017 од 22.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 3300/16 од 06.06.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је ништава одлука туженог бр. ... од ...2016. године којом су из Удружења пензионера Општине ... искључени чланови тог удружења и то: АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац ИИ тражио да се утврди да је ништава Одлука скупштине Удружења пензионера бр. ... од ...2016. године о опозиву потпредседника удружења ИИ. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 51.800,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 4856/2017 од 22.05.2018. године, ставом првим изреке укинута је првостепена пресуда и одбачена као неблаговремена тужба тужилаца поднета 24.10.2016. године против туженог, ради утврђења ништавости одлуке туженог бр. 236 од 05.02.2016. године. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења ништавости одлуке којом су тужиоци искључени из чланстава код туженог, као и о опозиву тужиоца са места потпредседника туженог, а у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости поднета је 24.10.2016. године, у тужби је као вредност предмета спора наведено да је непроцењива, а вредност предмета спора није одређена до окончања поступка пред првостепеним судом, али је одређена судска такса на тужбу и првостепену пресуду износу од по 1.900,00 динара (укупно 3.800,00 динара).

У конкретној правној ствари се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора није одређена ни у тужби, а ни током поступка, те да је такса на тужбу одређена у висини од 1.900,00 динара. Према становишту Врховног касационог суда, када вредност предмета спора није означена у тужби, нити је означена или утврђена накнадно, до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. Закона о судским таксама ("Сл. гласник РС" бр. 28/94....95/18), прописано је да се такса у износу од 1.900,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је такса на тужбу одређена у износу који одговара вредности предмета спора до 10.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Није од утицаја на дозвољеност ревизије тужилаца то што је другостепени суд одлучујући о жалби тужилаца укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, јер у таквој ситуацији нема места примени члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку. Ово, стога, што о тужбеном захтеву, након укидања првостепене пресуде, није мериторно пресуђено.

Из наведени разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић